Akademie výtvarných umění v Praze,

Ateliér Grafika 2

Prof. Vladimír Kokolia

Hodnocení diplomové práce Adély Strnadové

Adélino studium probíhalo v jednom nezměněném ladění: my jsme po Adéle chtěli, ať překoná (podle nás) nefunkční kombinaci lpění na svých malířských „jistotách“ versus sebe-zpochybňování. A ke svému šťastnému přírodnímu talentu ať navíc přidá dávku analytičnosti.

Adéla si ale prostě „malovala“ – vitálně, s chutí, jak je jí vlastní – což jistě zní dobře! – jenže zároveň propadala těm pochybnostem, které neměly žádný konstruktivní potenciál. Tedy přesně opačně, než jsme si to my pedagogicky malovali.

Našim všelékem pro Adélu byla „grafika“ – jak v technologickém smyslu, prostě se vrhnout do grafické praxe – tak ve smyslu onoho nejrůznějšího převracení obrazu – myslím i „obrazného převracení“ obrazu, zvnějšnění a zvnitřnění – které grafické myšlení v sobě nese.

Po celou dobu studia ale přetrvávala fotografičnost, „ověřená“ barevná paleta, a taky frontalita, tedy poněkud předvídatelný „ukazovací“ způsob nasměrování modelu vůči obrazu.
Ovšem zároveň s tím i záviděníhodná malířská vloha, cit a chuť to šťastně namalovat.

Beru to čistě jako učitelské selhání – i když pedagogický optimizmus neztrácím ani po Adéline absolutoriu – vždyť třeba Renoir ono „jít proti sobě“ podnikl až ve své čtyřicítce (to jeho „nezáživné klasicistní období“), snad na to je vždycky čas…

Diplomku konzultovala se dvěma skvělými malíři, mými vzory: Igorem Korpaczewským a Matějem Lipavským; dostala od nich hodnotné impulzy.

Podle konzultací i textu obhajoby vypadá, že „konceptem“ bylo „převychování maminky“. Mocný, intenzivní vztah dcery a matky, překračující freudovské stereotypy a idylická schémata, plný paradoxů, je vděčným motivem pro zobrazení. Opět bych i zde vítal ještě jemnější a přesnější „konceptuální“ klíč ke dvojicím tváří.

Přál bych si v předložené kolekci taky aspoň jednu „protivnou“ věc, překračující v pojetí, hlavně v barevnosti a v kompozičním rámování užité stylové ladění. (Třeba bychom ji ani nakonec nezařadili do výběru, nevím – ale myslím, že měla vzniknout.)

Píšu hodnocení Adéliny diplomky hlavně pro Adélu samu, tedy motivačně. Uvedené „stesky“ nemění nic na tom, že považuju práci na diplomce celkově velmi zdařilou a jednoznačně doporučuji k absolutoriu.

V Praze 8. června 2025

